

HIGH END
TEST

ΠΙΚΑΠ
Brinkmann
Bardo

ΚΕΙΜΕΝΟ:
ΦΩΤΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ο Brinkmann 9.6 βραχιόνας έχει έξυπνη μηχανολογική δομή και ρυθμίζεται εύκολα.

Άμεσος οδήγησης

ΔΙΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ, ΤΟ BARDO ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΚΑΠ ΠΟΥ ΕΛΕΙΠΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΝΥΛΙΟΥ. ΜΑΣ ΤΟ ΧΡΩΣΤΟΥΣΑΝ Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ.

Το θρυλικό Technics SL1200 ήταν κατασκευασμένο έτσι ώστε να έχει υψηλή ροπή (έφτανε στις 33 1/3 στροφές μόλις σε 0,7 δευτερόλεπτα) - το πικάπ της δοκιμής το κάνει σε 12 δευτερόλεπτα. Προφανώς το Technics ήταν φτιαγμένο για DJ και ραδιοφωνικούς σταθμούς, όπου θέλαμε «άμεσα» ήχο, ανεξάρτητα από το αν αργότερα έφτασε να γίνει το υπ' αριθμόν ένα πικάπ για το σπίτι, σε μια εποχή που δεν κόστιζε και λίγα χρήματα. Επομένως, οι περισσότεροι από εμάς έχουμε

ακούσει πικάπ άμεσος οδήγησης, αν όχι στο σπίτι μας, ίσως σε κάποιο κλαμπ. Ο ήχος του SL1200 ήταν κορυφαίος για την εποχή του, όπου ο ανταγωνισμός ήταν σχεδόν μηδαμινός, και η σύγκρισή του με άλλα πικάπ πάντα το έβγαζαν νικητή. Τότε οι περισσότερες ιαπωνικές εταιρείες κατασκεύαζαν πικάπ άμεσος οδήγησης - μετά εμφανίστηκαν τα πικάπ με οδήγησης ιμάντα.

Όχι μόνο ο ΗΧΟΣ, αλλά και ο διεθνής τύπος κυνήγησαν τα πικάπ άμεσος οδή-

γησης, υπέρ του ιμάντα, λόγω του ότι ήταν πιο θορυβώδη και «έφερναν» όλα τα τρίτσια του κινητήρα -που ο δρομέας του ήταν ένα με τον άξονα του πικάπ- στην κεφαλή μας. Ήταν, βέβαια, και η αδύναμη μεσαία περιοχή που παρουσίαζαν. Πάνω απ' όλα, όμως, τα πικάπ άμεσος οδήγησης κυνηγήθηκαν γιατί θεωρούνται «επαγγελματικά» και μερικές φορές «παιχνίδια». Έτσι, κυριάρχησε η λογική ότι μόνο ο ιμάντας προσέφερε επιδόσεις hi-fi και high end. Ότι λειτούρ-

γεί ως απόσβεση και ως φυσικό φίλτρο μεταξύ του κινητήρα και του πλάτου. Έτσι, ό,τι συμβαίνει στο μοτέρ ποτέ δε φθάνει στα πχεία μας.

Σήμερα, βέβαια, η τεχνολογία έχει εξελιχθεί, και τα παραπάνω δεν είναι τίποτε άλλο από ένα πολύτιμο κομμάτι αιρετικής-ίσως-ιστορίας, που πρέπει να καεί στην πυρά. Αν δεν είχαν φρενάρει -τότε με την είσοδο στην αγορά των CD player- την εξελικτική πορεία των πικάπ, σήμερα θα είχαμε μοντέλα έως και 10 φορές κα-

λύτερα από αυτά που κυκλοφορούν, ανεξαρτήτως τιμής. Τα πικάπ του 2012 σίγουρα θα ήταν πολύ καλύτερα - βλέπετε, από το είδος απουσιάζουν σχεδόν δέκα ολόκληρα χρόνια εξέλιξης. Ευτυχώς που η δύναμη του ήχου τους, αυτή η φυσική επικοινωνία της μουσικής με το ανθρώπινο αυτί και τον εγκέφαλο, οδήγησε την επιστροφή μας στο βινύλιο. Ο ήχος του βινυλίου λείπει σε πολλούς σήμερα. Οι περισσότεροι δεν έχουν ακούσει ποτέ βινύλιο, ενώ άλλοι έχουν ξεχάσει τον ήχο του, οι νεότεροι δε -οι 25άρηδες- ίσως να μην έχουν δει ακόμη το μεγάλο μαύρο δίσκο. «Κατεβάζουν» και ακούν, διασκεδάζουν με το YouTube και τα θέλουν όλα «ταύμα». Δυστυχώς, ο αναλογικός ήχος στοιχίζει. Το βινύλιο δεν «κατεβαίνει» απ' το πουθενά, θα πρέπει να πας να το βρεις, να το ψάξεις (όχι με το Google), να το πλύνεις, να το περιποιηθείς και να το «απλώσεις» σε ένα περιστρεφόμενο πλάτο για να το «σκανάρει» η ακίδα της κεφαλής. Έπειτα από μερικά λεπτά θα πρέπει να σκωθείς για να γυρίσεις πλευρά στο δίσκο. Σκέτη ιεροτελεστία, δηλαδή, σκέτος τρόπος μουσικής-ζωής-ακρόασης. Δοκιμάστε τον, και θα νιώσετε πόση μουσική χάσατε όλα αυτά τα χρόνια, πόσο λίγα ακούσατε και πόσο «κακό» κάναμε στο κεφάλι μας και στην πολιτιστική μας μόρφωση με την ευκολία της ψηφιακής τεχνολογίας.

Ευτυχώς που υπάρχει μια η επιλογή του high resolution audio, αλλά το αναλογικό θα είναι για πάντα ο βασιλιάς. Ειδικά τώρα, που ένα πικάπ σαν το Bardo βάζει εύκολα και ομαλά το βινύλιο στη ζωή μας, ακριβώς με τον τρόπο που το έκανε τότε το SL1200 της Technics. Μην δοκιμάσετε, όμως, να «σκρατσάρετε» με το Bardo - είναι πολύ αργό για τέτοια.

BARDO(N) ME

Όπως και να το κάνουμε, το πικάπ δεν είναι τίποτε άλλο από ένας άξονας στον οποίο κεντράρουμε την οπή του δίσκου. Όσο καλύτερα περιστρέφεται ο κόσμος γύρω του, τόσο καλύτερο ήχο έχουμε. Το Bardo ακριβώς σε αυτό το σημείο έχει εστιάσει, στην περιστροφή. Δε θα βρείτε πουθενά ιμάντα, ούτε θα σας απασχολήσουν στο μέλλον ζητήματα όπως «κόπικε ή χαλάρωσε ο ιμάντας», «πολυμερίστηκε ο ιμάντας» ή «χάνει... στροφές». Το Bardo είναι ένα πικάπ άμεσος οδήγησης, τόσο διαισθητικά απλά φτιαγμένο, που μόνο πλήκτρα Eject, Play και Skip δεν έχει. Είναι από τα πιο εύκολα στην εγκατάσταση και τη χρήση πικάπ, που σίγουρα θα κερδίσει πολλούς εκεί έξω οι οποίοι σήμερα ξοδεύουν 15 λεπτά σε ρυθμίσεις και set-up για να ακούσουν ένα κομμάτι διάρκειας 5 λεπτών. Το Bardo έχει «κλειδωμένο» το πλάτο του στις 33 1/3 45 στροφές με υψηλή ακρίβεια, κάτι που

ο ιμάντας ποτέ δε θα πετύχει, όσο κι αν τον «τεντώσετε».

Ο Helmut Brinkmann, το αφεντικό της Brinkmann, θα πρέπει να βασάνισε πολύ το Bardo πριν το φέρει στην αγορά. Αλλά, για να φθάσει εκεί, είχε πρώτα σχεδιάσει και κατασκευάσει το Oasis, το πρώτο του και πολύ ακριβότερο πικάπ άμεσος οδήγησης (9.450 ευρώ χωρίς βραχιόνα). Το Bardo «πατάει» στ' ανάρια και στις βάσεις του Oasis, ζητώντας σχεδόν τα μισά χρήματα. Το κινητό μέρος (ο δρομέας) του μοτέρ είναι το υποπλάτο και το σταθερό (στάτορας) είναι η βάση του πικάπ. Δηλαδή, ο κινητήρας είναι ενσωματωμένος στο πικάπ. Οι μαγνήτες βρίσκονται στο υποπλάτο, και τα τυλίγματα (πηνία) μαζί με το κύκλωμα ελέγχου στη βάση. Ο έλεγχος είναι αναλογικός, και όχι ψηφιακός. Ο δεύτερος παράγει ραδιοσυχνότητες, κάτι που είναι ανεπιθύητο στα πικάπ, λόγω των ευαίσθητων κεφαλών τους. Ο άξονας «πατάει» σε ρουλεμάν από το ανθεκτικότερο υλικό τεφλόν. Το σύστημα είναι αυτοελεγχόμενο, υπάρχουν αισθητήρες που διαβάζουν ανά πάσα στιγμή ένα ενσωματωμένο στροβοσκόπιο (κάτι σαν ταχύμετρο), για να διατηρούν τις στροφές πάντα στην επιθυμητή ταχύτητα, ενώ παράλληλα διατηρούν το Wow & Flutter χαμηλό. Αυτό είναι το μεγαλύτερο σφάλμα του πικάπ. Η σταθερή ακρίβεια των στροφών του. Υπάρχουν τέσσερα τυλίγματα στον κινητήρα, γεγονός που σημαίνει ότι η ροπή του πικάπ είναι χαμηλή, γι' αυτό άλλωστε θέλει

- Direct Drive
- Εξωτερικό τροφοδοτικό
- Αναβαθμίζεται

Brinkmann Bardo

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΤΥΠΟΣ: Απόσβεση μέσω μάζας

ΟΔΗΓΗΣΗ: Άμεσος

ΠΛΑΤΟ: Κράμα αλουμινίου βάρους 9,5

κιλών

ΤΑΧΥΤΗΤΕΣ: 33 1/3, 45 στροφών

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ (ΠΛΥΧΘ): 42x10x32 εκ.

ΒΑΡΟΣ: 14,8 κιλά

ΥΠΕΡ

- Εύκολη εγκατάσταση
- Κορυφαία κατασκευή
- Ηχητική ανάλυση και «γραψίμο» στερεοφωνικής εικόνας
- Ανάδειξη υπολεπτομερειών

ΚΑΤΑ

- Υπάρχει το Oasis
- Ο ήχος του αναβαθμίζεται με γρανιτένια βάση
- Δεν υπάρχει προστατευτικό κάλυμμα για την κεφαλή

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: Aphrodite's Vision

ΕΠΑΦΗ: 210.6813.773

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ:

★★★★★ | 4,82

ΤΙΜΗ: 5.250 €

(πικάπ, clamp, τροφοδοτικό & βάση βραχιόνα)

Επιλογές 45, off, 33 1/3 στροφών του πικάπ. Υπάρχουν χρωματιστά LED, ανάλογα με την ταχύτητα.

"... Το Bardo
Βάζει εύκολα και
ομαλά το βινύλιο
στη ζωή μας,
ακριβώς
με τον
τρόπο
που το έκανε τότε
το SL1200 της
Technics.."

Δεν καλύπτει μεγάλο «πέλιμα» στο ρακ σας το πικάπ. Είναι όση η διάμετρος ενός LP δίσκου συν το χώρο για το βραχιόνα.

Ο κινητήρας είναι ενσωματωμένος στο πικάπ. Τα τυλίγματα στη βάση και οι μαγνήτες στο υποπλάτο. Υπάρχει «ταχύμετρο» με αισθητήρες για σταθερή ταχύτητα περιστροφής.

Ακροδέκτες RCA και η είσοδος του τροφοδοτικού.

Η κεφαλή «Π» είναι ένας εξαιρετικός ιχνηλάτης που αναδεικνύει τις υποπλετομέρειες.

Το εξωτερικό τροφοδοτικό μπορεί να τοποθετηθεί μακριά από το πλάτο.

Μηχανολογική ακρίβεια, αυτόματος έλεγχος της ταχύτητας και αποτελεσματική δομή είναι τα στοιχεία που κάνουν το Bardo ένα από τα καλύτερα πικάπ της κατηγορίας του. Αν έχετε βραχίονα και κεφαλή, αλλά και 5.000 ευρώ στην τσέπη, προχωρήστε άφοβα. Ένας ολόκληρος επικοινωνιακός βινυλιακός κόσμος σας περιμένει.

Το υποπλάτο είναι στην ουσία μέρος του κινητήρα. Διακρίνεται ο άξονας.

"... Υψηλή ακρίβεια περιστροφής, κάτι που ο μάντας ποτέ δε θα πετύχει, όσο κι αν τον "τεντώσετε"..."

χρόνο 12 δευτερολέπτων για να φθάσει στις 33 1/3 στροφές. Στην αργή εκκίνηση συμβάλλει το υψηλό φορτίο που θα πρέπει να περιστραφεί. Στην προκειμένη περίπτωση, εκτός της τριβής της ακίδας στα αυλάκια, έχουμε ένα massive πλάτο μεγάλου πάχους από ειδικό κράμα αλουμινίου -για την αποφυγή συντονισμών-, βάρους 9,8 κιλών.

Το πλάτο αυτό το είχαμε στη δοκιμή - ήταν ματ από ανοξείδωτο ατσάλι που φέρει ειδική «φωλιά» βάθους 1 χιλιοστού, για να κάθεται η ετικέτα του δίσκου, επάνω από την οποία βιδώνει ένα ειδικό clamp για πιο «ακλόνητες» επιδόσεις. Αυτό το ματ είναι ηχητικά πιο ενδιαφέρον από το στάνταρντ ακρυλικό του πικάπ, αλλά κοστίζει 850 ευρώ. Το τροφοδοτικό είναι εξωτερικό, κλεισμένο σε ένα μαύρο κουτάκι, και συνδέεται με το πικάπ μέσω ενός ειδικού βύσματος τριών ακροδεκτών. Εκεί δίπλα υπάρχουν οι επιχρυσωτές έξοδοι RCA, για να χρησιμοποιήσετε τα καλώδια της αρσεκίας σας στη σύνδεση με τον προενισχυτή. Αν θέλετε, με ειδική παραγγελία μπορείτε να έχετε εξόδους XLR, όπως επίσης οπές για οποιονδήποτε τύπο βραχίονα.

Το Bardo δέχεται βραχίονες από 9 έως 10,5 ίντσες - το πλάτο της δοκιμής είχε τον ομόσταβλο Brinkmann 9.6 (αξίας 2.950 ευρώ), ένα περίπου uni-ρνιού βραχίονα υψηλής ποιότητας κατασκευής, που σε συναρπάζει με τον τρόπο που φέρνει την ακίδα στο δίσκο. Το ενεργό του μήκος είναι 248 χιλιοστά και η ενεργή του μάζα 12 γρ. Αυτός «κρατούσε» την κεφαλή κινητού πηνίου «Π», δηλαδή Pi, επίσης της Brinkmann, τιμής 1.890 ευρώ, με σώμα αλουμινίου. Με άλλα λόγια, το συνοπτικό πικάπ-ματ βραχίονα-κεφαλή της Brinkmann που δοκιμάσαμε κόστιζε κοντά στα 11.000 ευρώ. Το σασί του πικάπ πατάει σε τρία πατάκια - αυτό είναι φτιαγμένο από ντουραλουμίνιο βάρους 5 κιλών, φέρει τον επιλογέα ταχυτήτων 45 και 33 1/3 καθώς και δύο trimmer για ρύθμιση των στροφών. Η Brinkmann προτείνει ως αντικραδασμική βάση μια πλάκα από γرانίτη, ενώ στην πρόσφατη Έκθεση

CES 2012 είδα τη βάση απομόνωσης HRS M3X. Κατά τη διάρκεια της δοκιμής, δεν είχαμε καμία από τις δύο αυτές βάσεις στη διάθεσή μας, χρησιμοποιήσαμε όμως βάση από Κόριαν (τεχνογραφίτης) της Audio Design του κ. Ησυχόπουλου. Για να τσεκάρω την ακτικραδασμική «στάση» του ρακ επάνω στο οποίο έπαιζε το Bardo, χρησιμοποίησα τους αισθητήρες επιτάχυνσης που έχει το smartphone μου. Υπάρχουν πλήθος apps για αυτόν το σκοπό. Πράγματι, το σύστημα ήταν σχεδόν ακλόνητο, δε λέω «απόλυτα», γιατί πιστεύω ότι η νέα βάση HRS M3X της Brinkmann που κατασκευάζεται από έξι υλικά θα είναι κορυφαία, απομονώνοντας εντελώς το σύστημα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Το Bardo είναι εξαιρετικά εύκολο πικάπ. Δε θα χρειαστείτε περισσότερα από 15 λεπτά στησίματος, από την ώρα που θα ανοίξετε την κούτα μέχρι τη στιγμή που θα ακουμπήσει η ακίδα στο δίσκο. Το ίδιο εύκολο είναι και στη χρήση. Είναι μια σύγχρονη κατασκευή, από κάθε άποψη. Με αρκετούς δίσκους υπο μάλτης, «περασμένους» από το πλυντήριο της Moth, ξεκίνησαν οι δοκιμές. Ως ρηονο προενισχυτή για τη δοκιμή χρησιμοποιήσαμε το μοντέλο Fein (αξίας 2.580 ευρώ) της Brinkmann, με εξωτερικό τροφοδοτικό και γρανιτένια βάση. Αρχικά «παίξαμε» το δίσκο Stereo Test Record, για να ελέγξουμε το ορθόν του πράγματος, όπως φάσεις, ισορροπία καναλιών, rumble και, φυσικά, το wow & flutter. Αφού το Bardo βγήκε παθιασμένο στα βασανιστήρια στο πλάτο, βρέθηκε ο δίσκος αναφοράς και άμεσως κοπής της Sheffield Lab με τον τίτλο Growing Up in Hollywood Town, με τη φωνή της Amanda McBroom και το κορυφαίο κομμάτι The Rose, αλλά και το The Portrait.

Το πικάπ έδωσε αμέσως τα διαπιστευτήριά του. Η φωνή της Amanda, χρυσάφει όσο ποτέ, γέμισε το χώρο, φθάνοντας στα όρια του ηχητικού συστήματος. Όλες οι δυναμικές και οι εκφραστικές υποπλετομέρειες της ανθρώπινης φωνής πα-

ρούσες, ήταν από τους ήχους που θέλεις να παίζεις το στερεοφωνικό, ανεξάρτητα από τις μουσικές προτιμήσεις του καθενός. Τα χαμηλά γεμάτα, οι υψηλές μελωδικές και οι μεσαίες ζουμερές και ανεπτυγμένες, καμία σχέση με τα άλλα πικάπ άμεσης οδήγησης που έχετε ακούσει. Εδώ όλα είναι ομαλά και αρμονικά δεμένα. Το Bardo δεν τα πάει καλά μόνο με μπαλάντες και φωνές, αλλά ροκάρει κιόλας. Οι δίσκοι Jethro Tull Original Masters και The Cure Standing on the Beach μαρτυρούν την τολμηρή ισορροπία, την απίθανη ταχύτητα των μεταβατικών και τη χαμηλής στάθμης ανάλυση. Ειδικά, όμως, όταν το clamp έσφιξε το δίσκο An Evening with Belafonte παραγωγής 1957 της RCA Victor, παρουσιάστηκαν η φυσικότητα, η δυναμική περιοχή και η απόλαυση της αναλογικής τεχνολογίας. Το Bardo λειτουργεί και ως πρεσβευτής μιας τεχνολογίας που δεν είναι παλιά, όπως δεν παλιώνει ποτέ η μουσική, αλλά σύγχρονη και μοντέρνα, όπως οι τωρινοί DJ που παίζουν βινύλια. Δεν έχει το βαρετό, ξενέρωτο ήχο των πικάπ που μας βασάνισαν στο παρελθόν, αλλά το... τσαμπουκαλεμένο που μας έχει φέρει η ψηφιακή τεχνολογία μαζί με φυσικές αρετές. Παίζοντας τα Wild Stereo Drums της Capitol, φύγαμε από το ρομαντισμό και πήγαμε σε λίαν ρυθμούς σε δυνατές στάθμες. Ακόμα και με ελληνικούς δίσκους εποχής το δοκιμάσαμε. Απέδειξε ότι οι ελληνικές δισκογραφικές εταιρείες είχαν περίφημους τεχνίτες-ηχοηλάτες τα περασμένα χρόνια, κάτι που σήμερα -δυστυχώς- δεν επιβεβαιώνεται. Η ψηφιακή τεχνολογία κατέστρεψε (ή δεν ανέπτυξε) και το ταλέντο των τωρινών μηχανικών ήχου.

Το Bardo έδειξε, ακόμα, το high end χαρακτήρα του με ιδιαίτερη μασεστρία και διαφάνεια. Είναι τελικά ένα απίθανο πικάπ, ένα από τα καλύτερα της κατηγορίας του, που θα σου βάζει εύκολα το μικρόβιο του βινυλίου. Προσοχή, δε χαρίζεται, τσιμπάει σε σημείο που σε εθίζει σε βελόνες και αυλάκια. Το καλό με το Bardo είναι ότι μπορείς να ξεκινήσεις με το βασικό πλάτο και να το αναβαθμίζεις ανάλογα με τα οικονομικά σου. Ένα πικάπ φτιαγμένο για τον 21ο αιώνα, τις ανάγκες και τον ήχο του. ■